

Sygn. akt II KK 296/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Andrzej Tomczyk

sprawy **E. J.**

skazanego z art. 56 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.z 2012r.,poz.124) w zw. z art. 12 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 18 lutego 2021r. kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego
od wyroku Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 5 marca 2018 r., sygn. akt VI K (...),

**uchyla wyrok w zaskarżonej części tj. w części
zawierającej orzeczenie o wymierzeniu skazanemu kary
grzywny.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 kwietnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Ł., sygn. akt VI K (...), uznał E. J. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2012r., poz. 124) i za to skazał go na karę „1 (jednego) pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając

wysokość jednej stawki dziennej na 50 (pięćdziesiąt) złotych”. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby.

Orzeczenie to nie zostało zaskarżone i uprawomocniło się z dniem 26 kwietnia 2016 r. (k. 323).

Sąd Najwyższy, wyrokiem z dnia 16 listopada 2017 r., sygn. akt II KK (...), po uwzględnieniu kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść oskarżonego E. J., uchylił powyższy wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze pozbawienia wolności i sprawę w tym zakresie przekazał Sądowi Rejonowemu w Ł. do ponownego rozpoznania (k. 402-403).

Wyrokiem z dnia 5 marca 2018 r., sygn. akt VI K (...), Sąd Rejonowy w Ł.:

1. na podstawie art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2012 r., poz. 124) w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu E. J. karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 50 stawek dziennych po 50 zł każda;
2. na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 3 lat próby.

Od tego wyroku kasację wniósł Prokurator Generalny zaskarżając wymieniony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze grzywny, na korzyść oskarżonego E. J. Zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa karnego procesowego, to jest art. 442 § 1 k.p.k. i art. 443 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k., polegające na orzeczeniu przez Sąd Rejonowy w Ł., w sprawie przekazanej mu przez Sąd Najwyższy do ponownego rozpoznania, sygn. akt VI K (...), poza granicami, w jakich nastąpiło przekazanie i wydaniu wyroku z naruszeniem zakazu reformationis in peius w ten sposób, że orzeczono wobec oskarżonego E. J. karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz wymierzono mu grzywnę w wymiarze 50 stawek dziennych po 50 zł każda, za popełnienie prawomocnie przypisanego mu czynu z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, w sytuacji, gdy uchylenie wyroku z dnia 18 kwietnia 2016 r., sygn. akt VI K (...), nastąpiło wyłącznie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze pozbawienia

wolności i jedynie w tym zakresie przekazano sprawę do ponownego rozpoznania natomiast rozstrzygnięcie w przedmiocie kary grzywny pozostało prawomocne, co skutkuje tym, że kara wymierzona oskarżonemu jest surowsza niż wynikająca z częściowo uchylonego, na jego korzyść, wyroku z dnia 18 kwietnia 2016 r. i ma on do uiszczenia kolejną grzywnę za ten sam czyn zabroniony”.

Prokurator Generalny wniósł o uchylenie tego wyroku w zaskarżonej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Rację ma Prokurator Generalny podnosząc, że Sąd Rejonowy w Ł. przy ponownym rozpoznaniu niniejszej sprawy rażąco naruszył przepis z art. 442 § 1 k.p.k., orzekając poza granicami w jakich nastąpiło jej przekazanie. Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 16 listopada 2017r., sygn. akt II KK 343/17, uchylił wyrok Sądu I instancji tylko i wyłącznie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze pozbawienia wolności. Tymczasem przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy rozstrzygnął nie tylko w przedmiocie kary pozbawienia wolności, do czego był zobligowany, lecz również orzekł karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 50 zł każda, przekraczając w ten sposób granice, w jakich nastąpiło przekazanie.

W niniejszej sprawie, w chwili ponownego wyrokowania przez Sąd Rejonowy w Ł., tym razem w postępowaniu o sygn. akt VI K (...) (w dniu 5 marca 2018 r.), był już w części prawomocny wyrok tegoż Sądu z dnia 18 kwietnia 2016 r., sygn. akt VI K (...), a mianowicie co do winy E. J., na mocy którego przyjęto, że popełnił on przypisany mu czyn z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Prawomocnym było także rozstrzygnięcie o wymierzeniu mu kary grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 50 zł każda. Grzywnę tę skazany E. J. uiszczył w całości (k. 361). W tej sytuacji ponowne wymierzenie kary grzywny, za ten sam czyn, która to kara została już wykonana - biorąc pod uwagę granice uwzględnionej kasacji - Prokuratora Generalnego - stanowiło również rażącą

obrażę art. 443 k.p.k., czyli naruszenie zakazu *reformationis in peius*.

W tych warunkach koniecznym stało się uchylene zaskarżonego kasacją wyroku w zaskarżonej części tj. orzeczenia o wymierzeniu skazanemu J. kary grzywny.